

Reijnders Judit¹

A szerzői jog XXI. századi kihívásai, a művészeti egyetemi képzés során létrehozott művek szerzői jogi kérdései összehasonlító kutatás előkészítése

A társadalmi, gazdasági, kulturális megújulás feladatai, a művészet szerepvállalása:

2023 novemberében mutattam be röviden azt a társadalomelméleti közeget, amely alapján látható, hogy manapság a klasszikus és digitális művészeti ágak alkotóit képző felsőoktatási intézményekben milyen szerepet is kap a művészet, miben is rejlik a művészeti projektet lényege, milyen társadalmi és gazdasági jövőképpel számol az a generáció, aki most végez ilyen jellegű felsőfokú tanulmányokat.

A XXI. századi fenntarthatósági gazdasági célokra, mint elméleti alapra támaszkodva a művészképzés elméleti részében, a hallgatók mint társadalomelméleti mind pedig gazdasági és jogi tanulmányaik során szembesülnek azzal, hogy a nemzetközi szervezetek, UNESCO, ENSZ, OECD az elmúlt évtizedben már többször megfogalmazták, hogy a most felnövekvő új generációnak mindenképpen feladata lesz a mesterségbeli tudáson túl egyfajta újszerű globális tudatos szellemiség kialakítása, amelynek mentén képessé válhat a világ arra, hogy a kritikai gondolkodás mellett sajátosan szabad, bátor, újszerű szellemiség mentén meg tudjon újulni. Ezt a trendet a művészek, a kreatív gondolkodók erősíteni tudják, rájuk különös figyelem terelődik.

A XX. század végi posztmodern művészeti trendek mellett egyre inkább jellemzőek a kollaboratív, performatív projektek, melyek során a hallgatók az egyetemi közegben sok esetben nemzetközi hallgatói és oktatói mobilitáshoz kapcsolódóan hoznak létre nagyobb horderejű művészeti projekteket, melyek hibrid módon az offline és az online térben kerülnek bemutatásra, terjesztésre. A művészeti projektekre sok esetben jellemző az is, hogy a projekteken résztvevő oktatók maguk is alkotók vagy közös kiállítások, gyűjteményes tematikus anyagok készülnek el és kerülnek bemutatásra, melyek esetében az oktatók hol alkotóként hol pedig kutatóként vesznek részt.

Egyetemek kihívásai:

Az egyetemek közötti versenyhelyzet diktálja azt a trendet is, - ami a természettudományos egyetemi közegben már több, mint egy évtizeddel korábban kialakult gyakorlat - hogy piaci szereplők is belépnek harmadik együttműködő és gyakran finanszírozó félként az újszerű, innovatív projektek finanszírozásába. Ez az egyetemek esetében sokszor nemzetközi kultúr-diplomáciai támogatások, pályázatok vagy társadalmi szerepvállalási alapon a művészeti életbe aktívan belépő cégek jelenlétével történik meg. Hogy a projektszereplők közül ki a kezdeményező, erre a legszínesebb megoldásokat láthattuk már: megkereshet egyetemet egy piaci szereplő; feltűnhet egy piaci pályázaton egy hallgató, aki aztán az egyetemre hozza be a projektjét; az egyetemek is próbálnak, főleg kiállítóhelyek, nagynevű bemutatóhelyek, fesztiválok, megjelenni oktatási intézményként és a hallgatók alkotásaival egyaránt; vannak a közösségi médiában mindenki számára elérhetően nyilvánosságra hozott közösségi figyelemfelhívó kampányok is. Az egyetem és a hallgatók versenyeznek valamelyest a láthatóságért, a PR figyelemért.

A művészi autonómia megőrzésének, aktualizálásának jelentősége

Az alkotói kanonizáció, a láthatóság érdeke minden hallgatónak, a kutatási eredmények, a láthatóság és szakmai elismerés az oktatóknak és az egyetemeknek is egyaránt fontos. A

¹ PhD hallgató, Szegedi Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola.

hallgatói jogviszony, az egyetem oktatási közszolgáltatási törvényi kötelezettsége, a CDSM direktíva által a tudományos kutatásra és a digitális archiválásra vonatkozó szerzői jogi korlátozások mind nehezítik azt, hogy akár az egyetem, akár a hallgatók tisztán lássák, mennyire fontos az autonómiájuk, mi az, amit védeniük kell vagy mit lehet védeni azokból a munkákból, amik az egyetemen születnek.

Megvizsgáltam és összehasonlítottam kifejezetten azoknak az intézményeknek a szellemi tulajdon hasznosításával foglalkozó szabályzatait Magyarországon, amelyekben művészeti felsőoktatás zajlik. Manapság már minden művészeti karra jellemző, hogy a klasszikus képzőművészeti és korábban klasszikusabb iparművészeti szakokon zajló képzés mellett úgynevezett born digital vagy 6. és 7. művészeti ágban vagyis a fotós és az audiovizuális, filmes, media design, animációs területen is képeznek alkotókat.

A művészeti területek jellegzetességeik alapján is hordoznak különbözőséget, de minden területet nagyon erőteljesen befolyásol az, hogy akár a digitalizáció, akár a fenntarthatóság szempontjából milyen piaci szerepet kapnak, hogy tudnak a hibrid piacokon érvényesülni. A művészeti ágakra figyelni azért is izgalmas, mert a művészet ugyan piacosodott, versenyhelyzetben érvényesül, azonban talán a tudománnyal együtt ezen a területen kap nagy szerepet az, hogy az AI fejlődésével a humán szellemiség a szerzőség milyen kérdéseket vet fel és kap-e választ magának a jövőre nézve. Az AI esetében a művészek számára egyrészt önképzési célból, másrészt az adott alkotói szakterületet támogató módszertani háttérben már hosszabb ideje állnak rendelkezésre ötleteik megvalósításának segítésére automatizált szoftverek, amelyek az AI-hoz egészen közeli automatikus alkotói „gyártási” folyamatokat segítenek. Felmerül a kérdés alkotói szempontból is, hogy az alkotásnak mely eleme az, ami az egyedi humán szerzői tartalmat testesíti meg. Az alkotók szempontjából mindaz, ahogyan a piac reagál az AI által létrehozott tartalmakra, mindenképpen befolyásolja azt, hogy hogyan különböztetik meg magukat és a saját alkotásaikat az emberek az AI alkotástól. A közösségi oldalakon megosztott művészi tartalmak esetében is tapasztalható egy trend, hogy az online hírnevet szerzett szerzők igyekeznek, hogy az offline térben is tudjanak a közönségükkel kapcsolatot létesíteni, erre a „duplikálásra” az AI még sokáig nem lesz képes, mindezek mellett vélelmezhető, hogy egy humán AI aligha lesz valaha is vonzóbb szellemi partner vagy inspiráció az embereknek. Az AI jelenlegi spektákulum és katarzis készsége újdonságából adódóan egyértelműen nehezít az alkotók helyzetét, főleg a piaci árak befolyásolásával okoz sok kárt az alkotóknak, ennek alakulására is magának az alkotói közösségnek kell a visszajelzéseket megadnia, hogy az alkotók saját érdekei érvényesülhessenek és motivációjuk megmaradhasson.

Az AI mindemellett a digitális piacok, a tartalomfogyasztás befolyásolására is képes, ezzel, azaz a tartalomfogyasztási szokások követésével és azokra potenciálisan gyakorolható hatás szabályozásával sokat foglalkozik az EU AI Act, azonban a művészek szempontjából az sem elhanyagolható, hogy egy-egy trend, egy-egy egyedi gondolat vagy stílus mennyi ideig maradhat egyedi a piacon, az AI piac befolyásoló ereje hogyan szólhat bele a szerzői egyediség időállóságának és értékének alakulásába.

Az egyetemi közegnek az mindenképpen feladata, hogy a pályakezdő szakembereknek segítséget nyújtson abban, hogy hogyan formálják a jövőbeni érvényesülésük kereteit. Mindez hasonló a XX. század eleji sokszínű művészeti és szellemi áramlatokra, a különbség az, hogy a társadalmi hozzáállás jelenleg leginkább frusztráló, hiszen: a közönség egyrészt örül a könnyen és széles körben hozzáférhető tartalmaknak; viszont a technológiai és ipari forradalom árnyoldalainak tapasztalatai, így a kapitalista túltermelési és túlfogyasztási válság, az aránytalan piaci lehetőségek lenyomatával traumatizálódnak az alkotók.

A kutatásom lehetséges hasznosítása:

A szabályzatok összehasonlító kutatási eredményei közül a továbbiakban most azokat foglalom össze, amelyek megalapozzák azt, hogy egy további kvantitatív és kvalitatív kutatás az alkotás a szerzői jog és a szerzői autonómia mely területein javaslom a vizsgálódást tovább. A kutatásom további lépcsőfoka lehet egy hazai majd egy regionális kutatás oktatók és hallgatók körében. Az általam választott régió legegyszerűbben úgy írható körül, hogy az egykori Monarchia államaiban a XIX. század közepe óta vagy régebben működő művészeti akadémiákat veszi még figyelembe. Az általam kiválasztott egyetemek mindegyike jelenlegi EU-s államban levő nagyvárosi egyetem (Kolozsvár, Újvidék, Maribor, Pozsony, Bécs, Krakkkó), többjükben folyik magyar nyelvű művészképzés is, így ezek esetében jól vizsgálható majd a jogtörténeti fejlődés és a nemzeti jogrendek közti különbség.

A kutatási tapasztalataimra alapozva további európai egyetemek egyedi megoldásait, jó gyakorlatát összehasonlítva fogok körvonalazni egy olyan lehetséges egységes magyar modellt, amelyet akár a Magyar Rektori Konferencia Jogi és Művészetközvetítő Bizottsága is szakmailag megvitathat, s ennek nyomán egy korszerű szerzői jogi modell alakítható ki a művészeti felsőoktatásban.

Közös vagy hasonlóknak megítélt megoldások:

- Az egyes felsőoktatási intézmények igyekeznek figyelembe venni, mind a szellemi tulajdonjogi mind a szerzői jogi szabályokat, de ugyanakkor legalább olyan fontosnak tartják azt is, hogy a felsőoktatási törvény szabályainak is megfeleljenek.

- Az elmúlt évtizedben a legtöbb kutató egyetemen elterjedt piaci szereplők által finanszírozott kutatásokkal kapcsolatos vagyoni jellegű hasznosítási megállapodások és a spin-off cégek alapítása egy olyan terület, ami viszonylag egységesen kerül szabályozásra. Az egyetemen oktatói vagy kutatói jogviszonyban rendelkező oktatók esetében a legtöbb esetben egyértelmű, hogy az oktatás a közszolgáltatás része, így az oktatók munkaszerződésük vagy bármilyen más megállapodás keretein belül rendezik, hogy a saját szellemi tevékenységük eredményeképpen létrejött tananyagokat vagy szellemi termékeiket „work for hire” alapon alapvetően az intézmény rendelkezésére bocsátják.

- Az egyetemek legtöbbször esetében meghatározzák annak a formáját, ahogy a hallgató a hallgatói jogviszonyában létrehozott mű nyilvánosságra hozatala esetében az egyetemre hivatkozni köteles.

- Az olyan projektek esetében, amikor az egyetem mind a hallgatóknak mind a résztvevő oktatóknak pénzt fizet egy projektben való részvételért az egyetem, mint szolgálati jogviszonyban létrehozott műre tart igényt a művekre. Rögzítésre kerülnek viszonylag egységes elvek arra is, hogy vagyoni hasznosulás esetén milyen arányban osztoznak a szerző, az egyetem és a finanszírozó.

Az intézményekben több területen vannak eltérések a szabályozás több területén:

- Minden egyetem kitér arra valamilyen formában, hogy a létrehozott szellemi termék fölött az alkotójának rendelkezési joga van, azonban ezt eltérően fogalmazzák meg, olykor különböző egyéb intézményi feltételekhez kötik

- az egyetemek vezetősége mellett nem mindenütt vonja bele az egyetem szerzői jogi szempontból fontos művészeti vagy jogi szaktestületeit a szellemi tulajdoni szabályozás létrehozásába. Mivel a jogvitákra inkább a vagyoni hasznosítás területén került a korábbiakban a természettudományos innovációk terén sor, ezért, amennyiben a vezetőség más szaktestületet is bevon, ez általában az egyetem innovációs irodája vagy inkubátor szervezete vagy

valamilyen gazdálkodással foglalkozó szerve. Ez művészeti szakterületen biztosan nem ad megfelelő szakmai megítélési lehetőséget sem a szabályok kialakítása sem pedig a viták felmerülése esetén. Hiányosság ugyanígy, hogy az egyetem vezetőségi hatáskörbe vont szabályozás csak jogvita esetén rendelkezik eljárási rendről, a szabályzat létrehozásával kapcsolatban azonban sem az oktatói kör sem pedig a hallgatói önkormányzat bevonását nem tartja annyira fontosnak, hogy arról és annak módjáról kifejezetten rendelkezzen

- az egyetemek eltérően ragaszkodnak ahhoz, hogy a hallgatók az általuk létrehozott műveket milyen szabadon használhatják. Az Magyar Képzőművészeti Egyetem és a Moholy Nagy Művészeti Egyetem fenntartja a jogot, hogy diplomamunkák vagy kiemelkedő művészeti tehetséget tükröző művek esetén határozott ideig a munkákat ők állítsák ki vagy ezeket az egyetem „versenyeztesse” nemzetközi fesztiválokon. A hallgatókra vonatkozóan ezekben az esetekben nincsenek meghatározva azok az elvek, hogy rájuk hogyan és milyen terjedelemben hivatkozik az egyetem, amikor nyilvánosságot kap. A hallgatóknak a legtöbb esetben, amennyiben az egyetemen létrehozott műveiket nyilvánosságra akarják hozni, bejelentési kötelezettsége van az egyetem felé, visszafelé ez sem nem előírt, sem nem általános gyakorlat. Sokszor fordul elő, hogy a hallgatók utólag szembesülnek azzal, hogy bizonyos alkotásaik kiállításra kerülnek. A kérdés felmerül esélyegyenlőségi szempontból is, hogy az egyetem, amelynek, mint intézménynek digitális archiválási kötelezettsége is lehet, milyen alapon válogat a hallgatói művek közül, hogyan ítéli meg, hogy egymáshoz képest az egyes művek közül melyik az értékesebb, melyik érdemesebb a publikálásra.

- A művészeti alkotások esetében az eredetiség egy fontos kérdés. Mind művészeti mind pedig művészetmenedzsment projektek esetében előfordulhat, hogy a hallgatók az egyes tantárgyi stúdiumokon elsajátított ismeretekkel vagy ott kitalált projektötletekkel dolgoznak tovább. Előfordulhat az is, hogy a hallgató egy korábbi stúdiumon létrehozott művét egy másik kurzuson újra bemutatja. Mivel az egyetem nem archiválja digitálisan az alkotásokat vagyis azok a Coospace felületen nem teljes körűen és nem is ellenőrizhető formában kerülnek feltöltésre, nehéz kialakítani arra egy rutint, hogy mely felhasználás vagy milyen mértékű felhasználás az, amivel a hallgatók, mint szerzők szabadon rendelkezhetnek vagy az oktatók milyen alapon teszik fel a kérdést, hogy a leadott munka a kiadott feladathoz képest mennyire eredeti vagy módosított, egyáltalán nincs szabályozás, sem jogalap arra, hogy a hallgatói munkákról ilyen értelemben beszélni lehessen.

- az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem és a Pécsi Tudományegyetem rendelkezik egyedül arról, hogy a szerzők a művükkel kapcsolatban választhatják azok szabadon elérhetővé tételét is, erre az egyetem úgynevezett Open Access nyilatkozatban hívja fel a figyelmet. Ezzel szemben a Budapesti Metropolitan Egyetem az összes intézmény közül az egyetlen, aki minél több hasznosítással kapcsolatos kontrollt akar gyakorolni a hallgatói művek felett, hiszen a hallgatói jogviszonyban létrehozott művekkel kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy azok az intézménynek történő átadással nyilvánosságra hozottak tekintendők, tehát azokkal az egyetem szabadon rendelkezhet, illetve rendelkezik arról is a szellemi tulajdon hasznosítási szabályzatban, hogy a hallgatóknak a hallgatói jogviszonyuk során az egyetemi szellemi tulajdonjogi szabályzatot önmagukra kötelezőnek kell tekinteniük.

-

Az egyetemek kutatói és digitális archiválási szerepe révén potenciálisan felvetődő gyakorlati problémák:

Az egyetemek szellemi tulajdon hasznosítási protokolljainak mindegyike megemlíti, hogy az egyetemen egy repositórium vagy nevesített művészeti archívum őrzi a hallgatói munkákat, de ennek a működése, követhetősége, kereshetősége, hasznosítása, hasznosíthatósága gyakorlatban a legtöbb helyen nem teljeskörűen intézményi szinten megszervezett. A piaci verseny, a költségek növekedése okozta azt is, hogy azok a nagyobb hírű egyetemek, akik

korábban a diplomamunkákat neves kulturális intézményekben mutatták meg évről évre a nagyközönségnek, mára szinte mind saját felületeiken hoznak létre helyet, ahol a munkák – sok esetben már előválogatott gyűjteményként - megtalálhatóak. Ez felvet egy további fontos problémát is, hogy az ilyen formában az online nyilvánosságra hozott munkákat az egyetem hogyan egyezteti a hallgatóival. Tekintettel arra, hogy a hazai digitális bölcsészeti és archiválási stratégia módszertanilag központosított és a múzeumokhoz és az Országos Széchényi Könyvtárhoz van jogszabályilag rendelve, lehetséges, hogy szintén a Magyar Rektori Konferencián keresztül érkezhessen vissza az egyetemektől erre vonatkozóan egységes szabályozási javaslat.

Az European University Association tudományos cikkek felsőoktatási nyilvánosságának biztosítása érdekében számos próba projektet kezdeményezett „right retention” alapon. Ezzel azt próbálják segíteni, hogy a szintén piacodott online tudományos publikációs rendszerbe illeszkedés, az annak bonyolult ütemezési adminisztrációs folyamatainak történő kitétség helyett létrehozhatóak akár nemzeti akár nemzetközi tartalmegosztási körök, amelyekben akár a kutatók, akár az alkotók a szerzői jogaikról lemondva, egymás számára hozzáférhetővé teszik egy adott zárt szakmai körben a legújabb vagy akár kooperációban létrehozott kutatásokhoz, projektekhez kapcsolódó anyagaikat. Mindez a művészeti egyetemek esetében is sokkal izgalmasabb lehetőségnek ígérkezik mint az, hogy online galériai szolgáltatásokat kínáló online „digitális archiválási szolgáltatást” kínáló piaci szereplők az egyetemi alkotásokat a teljes online nyilvánosság számára, így akár az AI algoritmusok számára is elérhetővé teszik. Sokkal izgalmasabb és színesebb lehet az, hogyha a hallgatók, hozzájuk hasonló friss szellemiségű fiatal alkotókkal megosztva kaphatnak nyilvánosságot. Ez a lehetőség is, ugyanúgy, mint egy jól védett és kialakított egyetemi repositórium, a tudásmegosztás, kutatás és a hasznosítás, nemzetközi kollaboráció tereivé válhatnak.

Az oktatói és hallgatói kutatás további lehetséges kérdései:

Szükséges-e egyetemi közegben a szerzői joggal foglalkozni? Mi az, amit szabályozni kell?

Egyetemi tanulmányaik során a hallgatók hány művet hoznak létre, ebből mennyi kerül nyilvános publikálásra?

A hallgatók az egyetemen történő alkotói projektek mellett folytatnak-e alkotói üzleti tevékenységet? Ez milyen szerződések nyomán hasznosul anyagilag?

Mennyire fontos a hallgatóknak és az oktatóknak az, ha a mű egyetemi anyagként kerül publikálásra?

Hozzáad-e a művek értékéhez az akadémiai tudományos és átadott professzionális tudás? Vajon ez a piacon értékben kimutatható-e?

Az egyetemen létrehozott műveket milyen arányban hozzák létre a hallgatók az egyetemi infrastruktúra felhasználásával? Hogyan viszonyul ez az eszközhasználat a tandíjhoz/mentességhez?

Milyen jogai vannak a hallgatónak az egyetem harmadik finanszírozó vagy projekt együttműködésben vállalt projektjén történő együttműködésben?

Milyen mértékű az egyetemi investíció a hallgatói/oktatói alkotók szerzői mivoltának PR költségeihez képest? Lehetne-e win-win megoldásokban gondolkodni?

Egy védett szakmai közegben érdekes, hasznos lehet-e a saját egyetem, más hazai egyetemek vagy más nemzetközi egyetemek hallgatóinak munkáival ismerkedni egy online egyetemi repositóriumban? Ez a fajta szakmai elérhetőség alkotói vagy érvényesülési szempontból érdekes lehet-e?

Motiválná-e a diplomáért dolgozó alkotókat, ha egy egységes hazai szerzői jogi szabályozáson alapuló, támogatóbb közegben dolgoznának? Mi lenne a legnagyobb segítség?

Volt-e része már bármilyen hazai vagy nemzetközi jó gyakorlatban?

Reijnders Judit, 2024.05.26.

Források:

Alaptörvény X. cikk Művészeti és kutatási szabadság

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény

A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi, valamint LXXVI. törvény,

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény,

A védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény, a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény,

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény

Egyetemi protokollok elérhetősége:

Magyar Képzőművészeti Egyetem (2021)

<https://drive.google.com/file/d/1Kw3xJUCs6uEDqtRveRhoGqY-Z6jflH87/view>

Moholy Nagy Művészeti Egyetem (2023)

https://api.mome.hu/uploads/Szellemi_tulajdon_kezelesi_szabalyzat_c3c21beb06.pdf

Budapesti Metropolitan Egyetem (2019)

<https://metropolitan.hu/upload/d46d8a0d86a61ef18beda69e3367d2f7e20b3cf9.pdf>

Budapesti Műszaki Egyetem (2020)

[https://bridge.bme.hu/wp-content/uploads/2020/06/8-2020-RKKU-](https://bridge.bme.hu/wp-content/uploads/2020/06/8-2020-RKKU-Szellemitulajdonkezel%C3%A9si-szab%C3%A1lyzat.pdf)

[Szellemitulajdonkezel%C3%A9si-szab%C3%A1lyzat.pdf](https://bridge.bme.hu/wp-content/uploads/2020/06/8-2020-RKKU-Szellemitulajdonkezel%C3%A9si-szab%C3%A1lyzat.pdf)

Szegedi Tudományegyetem (2022)

[https://www.wipo.int/technology-transfer/en/database-ip-policies-universities-](https://www.wipo.int/technology-transfer/en/database-ip-policies-universities-details.jsp?id=5984)
[details.jsp?id=5984](https://www.wipo.int/technology-transfer/en/database-ip-policies-universities-details.jsp?id=5984)

Pécsi Tudományegyetem (2022, 2023)

[https://adminisztracio.pte.hu/sites/adminisztracio.pte.hu/files/files/Adminisztracio/Szabaly](https://adminisztracio.pte.hu/sites/adminisztracio.pte.hu/files/files/Adminisztracio/Szabalyzatok_utasitasok/pte_allasfoglalasa_a_nyilt_tudomany_mellett.pdfmk_szellemi_tulajdon_kezelesenek_szabalyzata_szenatus_2015-12-17_elfogadott.pdf%20(pte.hu))
[zatok_utasitasok/pte_allasfoglalasa_a_nyilt_tudomany_mellett.pdfmk_szellemi_tulajdon_](https://adminisztracio.pte.hu/sites/adminisztracio.pte.hu/files/files/Adminisztracio/Szabalyzatok_utasitasok/pte_allasfoglalasa_a_nyilt_tudomany_mellett.pdfmk_szellemi_tulajdon_kezelesenek_szabalyzata_szenatus_2015-12-17_elfogadott.pdf%20(pte.hu))
[kezelesenek_szabalyzata_szenatus_2015-12-17_elfogadott.pdf%20\(pte.hu\)](https://adminisztracio.pte.hu/sites/adminisztracio.pte.hu/files/files/Adminisztracio/Szabalyzatok_utasitasok/pte_allasfoglalasa_a_nyilt_tudomany_mellett.pdfmk_szellemi_tulajdon_kezelesenek_szabalyzata_szenatus_2015-12-17_elfogadott.pdf%20(pte.hu))

Eszterházy Károly Katolikus Egyetem (2021, 2022)

<https://uni-eszterhazy.hu/egyetem/m/zold-egyetem/dokumentumok>